

[Oluf Pedersen.]

tyder det foreliggende Lovforslag ikke det ringeste, tværtimod, det giver dem Tab. Det ærede Medlem Hr. Smørum siger, at det betyder mere end Henvisninger til Køge-Resolutionen. Ja, det kan man hævde, for saa vidt som disse Henvisninger ikke resulterer i, at Regeringen, der jo ogsaa er Tilhænger af Køge-Resolutionen, tager dens Krav op til praktisk Gennemførelse. Det vilde jo nemlig betyde meget, meget mere end disse Forslag. Vi ved jo alle sammen, ogsaa det ærede Medlem Hr. Smørum, at Køge-Resolutionens Virkeliggørelse vilde være den økonomiske Redning for Husmandsbruget i Danmark. Hvorfor imødekommer Regeringen ikke de Krav, som er rejst i Køge-Resolutionen? Hvorfor faar vi ikke den Grundskyld med Hensyntagen til Gæld, som det er ganske naturligt at komme ind paa?

Jeg har saa et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, der ikke forstod, at vi fra Retsforbundets Side kunde gaa ind for større Grundskatter, men mente, at vi i Stedet maatte gaa ind for en kunstig Forhøjelse af Smørprisen. Jeg gør opmærksom paa, at Retsforbundet har fremsat et Forslag, der gaar ud paa fuld Grundskyld, altsaa større Grundskatter, men under en saadan Form, at det for dansk Landbrug i Almindelighed vilde betyde en meget stor Gevinst, en Gevinst, som jeg har anslaaet til 300 Mill. Kr. om Aaret. Det ærede Medlem kunde jo, dengang vi behandlede Forslaget, have prøvet at paavise, at det Beløb, jeg angav, ikke var rigtigt, men det skulde det ærede Medlem nok vogte sig for.

Det ærede Medlem mente, at der var helt andre Forhold nu, end dengang Estrup kom og tilbød Landbruget Korntold, og at vi fra Retsforbundets Side aabenbart ikke havde forstaaet, at der var sket en stor Forandring ude i Verden. Se, der er een Ting, som det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen tillige med mange andre ærede Medlemmer her i Salen ikke er klar over, og det er, at trods alt, hvad der er sket ude i Verden, er der ingen Ændring sket i de økonomiske Grundlove, de er stadig de samme. Hvis man paa den danske Rigsdag vilde respektere de økonomiske Grundlove, hvis man vilde gaa ind for en Lovgivning, der respekterer det, som man nu engang ikke kan lave om, i Stedet for en Lovgivning paa Trods af de økonomiske Grundlove, saa vilde meget her i Landet komme til at se anderledes ud. Saa kunde man faa Mulighed baade for at komme ud af Landbrugskrisen og for at faa afviklet

Arbejdsløsheden, og det faar man ikke paa anden Maade.

Aksel Larsen: Maa jeg først tillade mig at rette en lille Misforstaaelse, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde sig skyldig i. Jeg har ikke i Eftermiddags beklaget mig over Behandlingen; det var det ærede Medlem, der beklagede sig derover, og i den Anledning sagde jeg, at de smaa Partier blev jo behandlet betydeligt mere ilde end det ærede Medlems Parti.

Jeg vil dernæst sige til Landbrugsministeren, at sent er selvfølgelig bedre end aldrig, men det havde jo været rart, hvis disse Indvendinger mod vort Ændringsforslag til Lovforslaget om at ophøje Mæglingsforslaget til Lov var blevet fremsat for tre Uger siden og ikke nu. Det er godt, at man endelig er kommet i Tanker om noget, man kan indvende derimod, men det havde været ulige behageligere at tage Diskussionen, dengang Ændringsforslaget var til Behandling og skulde til Afstemning. Men da havde man fra Regeringens Side ikke et eneste Ord at indvende derimod, man stemte det kun ned. Jeg skal ikke i Almindelighed optage en Diskussion, der kommer tre Uger for sent, men jeg vil dog sige, at det var en helt anden Sag, det dengang drejede sig om. Dengang drejede det sig jo ikke om, at man gennem en kunstig Prisforhøjelse vilde vælte Udgiften over paa Forbrugerne af et vigtigt Næringsmiddel, men det drejede sig om den Industri, om hvilken det ærede Medlem Hr. Kyed i Dag har sagt, at den er højt beskyttet, den Industri, hvis Aktionærer og Direktører tjener fantastiske Summer, takket være Kriselovgivningen. Vi foreslog, at den skulde plukkes en lille Smule, dels til Fordel for Arbejderne, dels til Fordel for Landbruget, og det er jo noget andet end det, der her er Tale om.

Men det, der har Interesse, er jo Spørgsmaalet: Gavner denne Smørordning, dels paa Forbrugernes, dels paa Statens Bekostning, i særlig Grad det store Landbrug, eller gavner den i særlig Grad det lille Landbrug? Det, jeg hævdede, var, at den gavner det store Landbrug. Jeg støttede min Paastand paa en ledende Artikel i „Fyns Venstreblad“, og det havde været Ministerens Opgave af afkræfte eller bekræfte den. Ministeren talte overhovedet ikke om den, men foretrak at undlade at tale om den og oplyste i Stedet for, at man havde hittet ud af, hvad man skulde have svaret for 3 Uger siden i en Debat.

Til mit Krav om, at man skal tænke